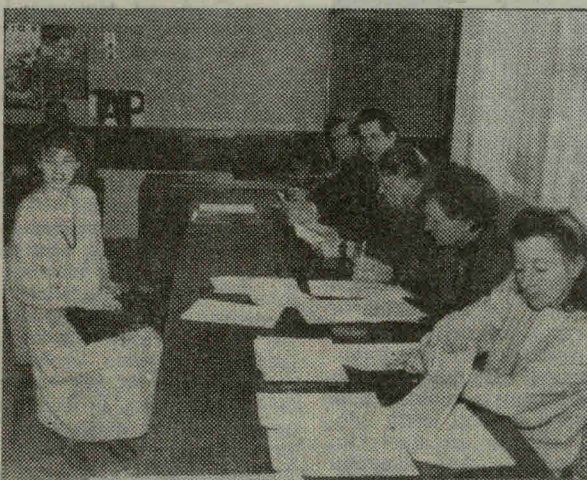


## ŠIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

### KELIALAPIAI Į DARBOVIETES RAŠOMI NE VISIEMS



Pasibaigė svarbus metas Instituto absolventams — skirstymai į būsimąsias darbo vietas. Galvosūki, kurie eiti dirbti, sprendė 528 studentai. Kasmet mažėja darbo vietų rusistams, fizikams, defektologams, pradinukams. Tad šiemet padaugėjo vadinamųjų laisvųjų diplomų. Juos pasiėmė net 101 absolventas.

Daug mūsų absolventų norėjo vykti dirbti į Kauną bei Vilnių. Tačiau ten dirbs tik tie, kurie iš šių miestų atvyko studijuoti ar tuose miestuose yra prregistruoti. Institute pasiliks dirbti 4 absolventai.

Kaip mus informavo mokymo skyriaus vedėja Vincenta Udrienė, tiems, kurie, gavę „laisvus diplomus“, susiras darbo vietas ir praneš apie tai Respublikos kultūros ir švietimo ministerijai, bus sugrąžintos jaunojo specialisto teisės.

„PEDAGOGO“ inf.

Algirdo MUSNECKIO nuotr.

### PREMIJOS, PREMIJOS...

Akyliausio dėstytojo konkursą laimėjo ir pelnė 70 rb premiją jo organizatoriai. Matyt, studentai mažiau nusirašinėjo, o gal dėstytojai toliau „miegojo“ per egzaminus, nes neatsirado nė vieno dėstytojo, kuris būtų re-

dakcijai pateikęs sugautųjų nusirašinėjant pavardes.

Kita premija iš „Pedagogo“ fondo (30 rb) paskirta aktyviausiai mūsų talkininkai III kurso lituanistei Linai Kasperavičiūtei.

### NAUJIENOS ĮVYKIAI FAKTAI

Tinkamiausią pavadinimą naujajai Instituto valgyklai pagal jūsų, gerbiamieji skaitytojai, pasiūlymus išrinko specialioji komisija, kuri nežinos, koks studentas, dėstytojas ar tarnautojas ji pasiūlė. „Pedagogo“ redakcija kontroliuos, kad būtų vertinama objektyviai ir bešališkai.

Kovo 2 dieną Institute vyko Lietuvos gamtos apsaugos draugijos konferencija. Nuo šiol draugija bus vadinama Lietuvos gamtos draugija.

Kovo 4 d. Institute pradėjo darbą naujasis Kvalifikacijos kėlimo fakultetas. Pirmieji jame tobulinsis aukštojo mokslo diplomus turintys 84 pradinųjų klasių mokytojai bei 21 logopedinių ir pagalbinių mokyklų auklėtojas. Kursai truks 3 savaites.

Šią savaitę Pedagogikos fakulteto absolventams spec. kursą „Žmogus, religija, visuomenė“ skaitė Romos šv. Grigaliaus universiteto profesorius prelatas V. Kazlauskas.

Kovo 5 dienos duomenimis, Instituto bibliotekos abonementui skolingi „tik“ 1224 stacionaro studentai, 550 neakivaizdininkų ir... 250 dėstytojų, kurie daugiau kaip metai ir ilgiau negrąžina bibliotekai vienos ar daugiau knygų. Negrąžina didiesiems „bibliofilams“ ir visokiems užuomaršoms!

Kovo 4 dieną prie Aukščiausiosios Tarybos rūmų pradėjo budėti Fizikos ir matematikos bei Pedagogikos fakultetų rinktiniai vyrukai.

Sunkiaatlečių ugdytojas vyr. dėst. Petras Matkevičius informavo, kad daugkartiniai aukštųjų mokyklų čempionai SPI stipruoliai dalyvaus savo sporto šakos aukštųjų mokyklų varžybose ir šiemet, o svarsčių jie nesirengia kilnoti.

Kovo 4 d. baigė savo egzistavimą Mokslo ir studijų departamentas. Ką naujo vietoj jo sugalvos Respublikos Vyriausybė!

Nuo rugsėjo iki kovo mėn. Kauno technologijos universitetą paliko (savo noru arba buvo pašalinti) apie 1200 studentų (10 proc.).

Pirmuoju Klaipėdos universiteto rektoriumi išrinktas fizikos ir matematikos mokslų daktaras Donatas Švitra.

Kaip teigia Vilniaus dailės akademijos dėstytojas J. Burneika, į nekontroliuojamas paskaitas ateina 30—60 proc. studentų. O pas mus?

Mūsų „Pedagoga“ pradėjo skaityti ir Lietuvių kalbos katedros docentė Genovaitė Kačiušienė. Anksčiau ji, dirbdama Sorbonos universitete, ypač mėgo skaityti „Le Figaro“ ir jo priedą žurnalą „Madame Figaro“, „Le monde“ ir kt. Dabar to, aišku, nepakanka.

# Neramios naktys bendrabučiuose, arba ar reikalingas bendrabutyje policininkas?



Jau daugelį metų mūsų Instituto, galima sakyti „moteriški“ bendrabučiai lyg magnetas traukia vakarais prieglobsčio, švelnumo ir mellės išsilgusių jaunuolių širdis. Tokių „svečių“ ypač pagausėja ilgaus žiemos vakarais ir... naktimis, kai užsiveria diskotekų ar kavinių durys. Paklauskim bet kurio bendrabučio gyventoją, kada čia prasideda „tikrasis gyvenimas“? Jums atsakys — pirmą, antrą valandą. Dažnai tai būna pats gimtadienių, vardadienių, įvairiausių „pyragų“ ir kitų progų šventimo įkarštis.

Pro langus sklinda dainos, girdisi į žodynus nesurašyti žodžiai, plaukia gardus tabako dūmelis... Ne kiekvienas „save gerbian-tis“ jaunuolis atsispirtų pagundai užsukti į tokią puotą! Todėl visiškai nereikėtų stebėtis, kad šaunieji mūsų merginų „širdžių užkariautojai“ demonstruoja savo drąsą, lipdami per I bendrabučio antrojo aukšto langus, ar išlindami pirmojo aukšto durų stiklą — juk patekti neprašytiems svečiams po 24 val. pro kitur tiesiog neįmanoma. Ne paslaptis ir tai, kad bendrabučiuo-

se tokių svečių laukiančių merginų vis dėlto yra.

Apsilankius bendrabučiuose ir pasikalbėjus su būdinčiomis moterėlėmis, galima sužinoti daug įdomių istorijų ir nuotykių. Tik galima, kad daugeliu atvejų jų herojai vis tie patys.

Neatsitiktinal „Pedagogo“ redakcija nutarė surengti apklausą „Ar reikalingas bendrabutyje policininkas?“ Įdomu buvo sužinoti mūsų bendrabučių gyventojų nuomonę. Štai Vilniaus universitete jau nuo rudens yra įsteigta universiteto policija, kuri

atsakinga ir už studentų, gyvenančių Saulėtekio alėjoje, saugumą, už drausmę ir rimtį studentų bendrabučiuose. Taigi šią savaitę apklausėme 669 I ir II bendrabučių gyventojus. Reikėjo atsakyti į du klausimus: 1. „Ar reikalingas bendrabutyje budėtojas milicininkas nuo 1, iki 3 val.?“ 2. „Kokią sumą pinigų galėtumėte skirti kiekvieną mėnesį tokiam budėtojų?“ Atsakymų rezultatai buvo tokie: teigiamai į pirmąjį klausimą atsakė daugiau kaip pusė — 373 studentai, neigiamai — 296. Beveik visi teigiamai atsakiusieji sutiktų skirti 50 kp ar 1 rb per mėnesį tokiam etatui išlaikyti (16 studentų skirtų net po 2 rb). Taigi, kaip matote, studentų saugumo problema egzistuoja ir pas mus. Redakcija šių problemų neišspręs. Ar reikalingas bendrabučiuose budintis milicininkas, turi nuspręsti rektoratas ir studentų profsąjunga. Net ir lešų surasti šiam reikalui tikrai būtų galima. Redakcijos tikslas buvo atkreipti visų dėmesį į šias problemas. Jų aktualumas šiandien neginčytinas.

Zenonas RIPINSKIS  
„Pedagogo“ koresp.  
Autoriaus nuotr.

## HUMORO SKYRELIS

Profesorius: Tikiuosi, jog paskutinį kartą matau jus vėluojantį į paskaitas?

Studentas: Kodėl paskutinį kartą? Argi Jūs jau išeinatė į pensiją?

Profesorius pavėlavusiai į paskaitas studentei:

— Kodėl vėluojate?  
— Mokytis niekada nevėlu.

— Jūsų veidas man kažkur matytas.  
— O ne, profesoriau, mano veidas visada foje pačioje vietoje.

— Jūs su manimi ginčijatės, gerbiamasis? Aš esu baigęs du universitetus!

— Bet tai nieko nereiškia! Aš pažinojau vieną tokį: žindo dvi avis, o užaugo didelis avinas.

Susifinka du studentai suvalkiečiai:

— Ar tu tiki sielų persikūnijimu? — klausia vienas.

— Aišku. Aš, pavyzdžiui, buvau asilas.

— Kada?

— Kai tau paskolinau 3 rublius.

Kalbasi du studentai:

— Girdėjau naujieną! Dumčius už Agnės pabučiavimą miesto parke gavo tris paras!

— Niekai, už tokį patį dalyką aš gavau žmogų iki gyvos galvos.

— Kas čia per ženklai ant tavo žvarko, — klausia močiutė savo anūkėlio.

— Tai reiškia, kad aš baigiau du institutus, — išdidžiai atsako anūkėlis.

— Nejaugi tu toks netikęs, kad tavęs negalėjo išmokyti viename? — nusistebėjo močiutė.

SSB stovykloje meistras piktinosi, matydamas tinginaujantį studentą:

— Ko gi tu stovi ant stogo ir nosį krapštai?

— Tai ką, — sako studentas, — gal ant nosies atsistoti ir stogą krapštyti!

# MINI APKLAUSA

Institutas turi savo laikraštį. Aštuonių studentų ir 5 dėstytojų paprasčiau atsakyti į kelis klausimus: 1. Kaip jūs vertinate mūsų „Pedagogą“? 2. Ką reikėtų keisti, kokias temas nagrinėti? 3. Ką jūs norite patarti redakcijai?

**Studentų nuomonės.** Dauguma laikraštį vertina patenkinamai. Apklaustųjų studentų pageidavimai ir pasiūlymai būtų tokie: „Galėtų būti daugiau žinių apie kitų aukštųjų mokyklų studentų gyvenimą, aktualiausias jaunimo problemas ir pan.“ „Daugiau rašyti apie studentų gyvenimą“. „Daugiau nagrinėti temas, kurios domina studentus“. „Trūksta straipsnių, kuriuose atsispindėtų studentų problemas“. „Laikraštis turėtų atsispindėti studentų gyvenimą, laiku paskelbti naujus priimtus nutarimus, tegul būna humoro skyrelis“. „domiausias — studentų problemos. Daugiau norėtusi lyrizmo, poezijos“.

„Idomu skaityti dėstytojų biografijas, nes perskaitęs labiau susipažįsti su juo ir tai verčia kitaip žiūrėti į dėstytoją“. „Laikraštyje daug informacijos, reikalingos dėstytojams, o daug mažiau studentams“. „Dabar laikraštis yra lyg ir informacinio pobūdžio, o galėtų būti daugiau straipsnių apie studentų gyvenimą. Rašytų ne dėl pliuso. Gal gerai būtų, kad kiekvienas kursas turėtų savo atstovą „Pedagoge““. „Laikraštis gvildena labiau dėstytojų problemas. Susidaro tokia nuomonė, kad šis laikraštis yra skirtas ne studentui, o dėstytojui“.

Nors anketa anoniminė, tačiau gal mintys nuosirdesnės ir tikresnės. Aš taip manau. Senovės romėnai sakydavo: „Audiatur et altera pars“ („Tegul bus išklaudyta ir kita pusė“). Tad žodis dėstytojams.

## Dėstytojų nuomonės.

— Kal laikraštis buvo neprenumeruojamas, jį skaitydavau afsifiktinai, nes ne visi numeriai patekdavo į mano rankas. Dabar pradėjau skaityti reguliariau. Manau, kad labai gerai būtų, jei daugiau rašytų patys studentai, dalintųsi savo patirtimi

(teigiama ir neigiama), pateiktų savo pageidavimus, kaip ir ko jie norėtų, pertvarkant mokymo turinį, metodus, formas, atsiskaitymo sistemą ir pan.

— Siūlyčiau ryžtis išspausdinti vieną kitą aštresnį provokacinį straipsnį, kad sukiršintų studentai imtųsi tiesiai ir atvirai reikšti savo nuomones apie studijas, gal reikėtų leisti pareikšti nuomonę anonimiškai. Dabar daugoka nuglaidysto.

— Laikraštis tapo įdomesnis ir aktualesnis. Daugiau rašyti apie studentų mokymo proceso gerinimą, pažangumo kėlimą.

— Skaityu. Vertinu, ypač pastarųjų mėnesių numerius, visai teigiamai. Siūlyčiau, kad daugiau rašytų studentai — tai jų laikraštis. Temos — studentų akademinis, visuomeninis gyvenimas ir laisvalaikis.

— „Pedagoga“ skaitau. Siūlyčiau nespausdinti prekių skirstymo sąrašų, tegul tai būna tam skirtų lentų „duona“. Laikraštyje siūlyčiau daugiau nagrinėti studijų, taip pat ir laisvalaikio praleidimo, jo organizavimo problemas. Laikraštyje norėtusi rasti daugiau pačių studentų straipsnių. Gal reikėtų laikraštyje įsteigti patarimų kampelį arba mokyklą, kažką panašaus į „Studijų ABC“, arba saviugdą skyrelį. Šitos rubrikos, kampeliai (nesvarbu kaip pavadinti) turėtų būti tęstiniai.

Dėkoju visiems studentams ir dėstytojams, pareiškusiems savo nuomonę.

## Parengė

Lina KASPERAVIČIŪTĖ  
L-III

## Redakcijos nuomonė.

Pirmiausia nuosirdžiai dėkojame mūsų neoficialinei korespondentei Linai Kasperavičiūtei už savo iniciatyvą surengtą mini apklausą. Studentų ir dėstytojų pareikšta nuomonė mums padės dirbti toliau. Savo ruožtu mes norime kai ką paaiškinti ir pareikšti savo pageidavimus.

Išėjus redaktorei V. Morūnienei (ji dirba „Vilniaus laikraštyje“), mes išleidome dar tik 11 numerių. Visą numerį nuo A iki Z parengia-

me spausdinimui dviese (redaktorius su korespondentu). Abu esame, deja, ne žurnalistai, be to, redaktoriui šis darbas yra antraeilės pareigos. Todėl reikėtų suprasti, kad mūsų galimybės patenkinti visų dėstytojų ir studentų norus yra gana ribotos. Mes paprasčiausiai nespėjame...

Klystama teigiant, kad „Pedagogas“ yra studentų laikraštis. Primename, kad „Pedagogas“ yra Šiaulių pedagoginio instituto savaitraštis. Mus jaudina ir dėstytojų, ir tarnautojų, ir, aišku, studentų problemos. Laikraštis nėra ir administracijos organas, kaip teigė vienas dėstytojas, kaip teigė vienas dėstytojas. Instituto valdžia kol kas nieko mums nenurodinėja, o tik remia mūsų pastangas.

Mes visiškai pritariame daugumos studentų nuomonei, kad daugiau reikia rašyti studentų gyvenimo klausimais, ir dėstytojų nuomonei, kad daugiau turėtų rašyti patys studentai. Kur jūs, mielieji studentai, rašinėliai, įdomi informacija, atsilepimai į straipsnius? Kodėl neužeinate į redakciją (222 ir 227 kamb.), kodėl negirdėti telefono skambučių? Tik du studentai filologai (L. Kasperavičiūtė ir Z. Juras) pasisiūlė į sudaromą laikraščio redaklegiją. O kur kitų fakultetų studentai? Gal būsimieji mokytojai gėdijasi ar bijo rašyti? Pavardės galime neskelbti, jeigu jūs to pageidausite. Nuostabu būtų, jog kiekvienas kursas (ar nors kiekvienos specialybės studentai) turėtų savo žmogų, kuris palaikytų ryšius su mūsų redakcija.

Visiems neįtiksime ir dėl to, kad ribota mūsų laikraščio apimtis. Jau nebededame neaktualių, neskubių skelbimų ar kitokių informacijų, nebe viską, ką siūlote, spausdiname. Tikimės, kad pavyks išleisti „Pedagogo“ priedą studentams „Po paskaitų“. Laukiame iš jūsų ne tik pasiūlymų, bet ir įdomių straipsnių (jūsų parašytų ar parengtų) šiam priedui. Bendradarbiaukime!

## SPORTAS

# LIETUVOS STUDENTŲ VARŽYBOSE

Praeitą savaitgalį prasidėjo Lietuvos aukštųjų mokyklų mažojo futbolo varžybos. Visos komandos padalytos į du pogrupus: Kauno aukštųjų mokyklų studentai žaidžia Kauno pogrupyje, o Vilniaus studentai bei mūsų Instituto futbolininkai pateko į Vilniaus pogrupį.

Varžybas mūsiškiai pradėjo rungtynėmis su Vilniaus pedagoginio Instituto futbolininkais. Šiauliečiai žaidė sėkmingai ir rungtynes laimėjo — 4:1. Mūsiškių komandoje ypač gerai žaidė D. Magdlišauskas.

Antrąją varžybų dieną šiauliečiai pralaimėjo Vilniaus technikos universiteto komandai rezultatu 3:7.

Paskutinės pogrupio rungtynės su VU futbolininkais mūsiškiams buvo labai svarbios, nes tik laimėjus galima buvo tikėtis aukštesnės vietos pogrupyje. Deja, mūsų futbolininkai baigė jas lygiomis — 5:5. Tad šiauliečiai surinko 3 taškus iš 6 galimų. Kokią vietą pogrupyje jie užims, paaiškės po Vilniaus komandų tarpusavio susitikimų.

„Pedagogo“ Inf.

## 9. DARBO BIRŽA ATSIJOS

Nežinau, kaip kiti (paprastai) tokie dalykai nepasakojama, nes vaidiname vieni prieš kitus „grynuolius“, bet aš dėl šventos ramybės ne kartą egzaminų lape rašiau „trīs“, turėdamas galvoje „du“. Ypač jeigu skolininkas trečią ketvirtą kartą pasirodo. O kiek kartų buvo taip, kai vietoj „patenkinaimai“ atsirasdavo „gerai“, vietoj „gerai“ — „labai gerai“. Taip darė beveik visi. Ramiau. Aha, dvejetus mėgsti raityti — arba blogai mokai, arba sadistas, arba Herostrato kompleksu sergi. Kam šitos patyčios, įtarinėjimai? Be to, gyrimasis buvo įteisintas valstybiniu mastu. Ilgus metus mus supo ir liūliavo neteisybės, akių muilnimas, vaidyba ir paradai. Šis grimas per kelis dešimtmečius įsigėrė tvirtai į mūsų odą, pakeisdamas kone pigmentą. Ar sugebėsime mes, vyresnio amžiaus dėstytojai, atsikratyti šio baisaus socialinio grimto? Abejoju. Mėginimų atsiras. Nepavydžiu jų likimui — bus kaip Jėzus Nazaretis apspjaudyti ir apmėtyti akmenimis. Kaip sakoma, kolektyviai, iš abiejų pusių — savų kolegų ir gražaus studentiško jaunimo. Tačiau, pridėję ranką prie širdies, pasakykite, ar ne mes, rašydami neužtarnautai aukštus balus, juos pagadinome. Turiu galvoje nepelnytus penketus, o ne sūrių prakaitu uždirbtus. Reikia penketų ir kad jų būtų kuo daugiau. Tik realių, o ne išpūstų. Taigi mums pirmiausia studentų intelektualinės erozijos šaknys. Mes ginamės versdami kaltę sociumui. Sugniuždė studentų sielas ir mūsų liberalizmas, o neretai ir kompetencijos stoka. Kiek dar auditorijos blankių, neįdomių, be gilesnės minties, be problemų paskaitų? Ant rankų pirštų suskaičiuosime dėstytojus, kurių pasirodymas auditorijoje nudžiugina studentus. Kodėl? Todėl, kad už mokslų kandidato skydo neretai slypi blanki, beveidė asmenybė. Žinių gal dar ir turėtų, bet asmenybės žviesos? Oi, kaip jos trūksta!

Žinau, mes puikiausios nuomonės apie save. Šios pastabos — kuriems ne kuriems mirtinas įžeidimas. Pripraskime prie realybės, o vėliau — prie protų rinkos

pagaliau. Bus lengviau adaptuotis. Negailestinga darbo birža, ieškantys vietų docentai ir profesoriai prakrapšytas mums akis. Ir man taip pat. Ne teisuolis aš pats. Jeigu pralaimėsiu eruditų varžybose (būtent jų bus paklausa), studentai pasirinks geresnį. Žinoma, jeigu penkis kartus pakils žinių prestižas, jeigu už protą bus mokama daugiau ir intelektualinė vidutynybė neris darbu. Nemanau, kad negailestingoji protų ir pedagoginių sugebėjimų, taip pat ir žmoniškumo konkurencijoje gelbės moksliniai laipsniai ir vardai. Tik vieną kitą, jeigu šie titulai indentifikuos išmintį. Šiaip šie „pergalingos epochos“ titulai — beveik grynas niekas, o užsieniečio mokslininko akimis — popierėlis. Iš tiesų, kas iš

si stagnacijos ir sovietinės epochos aukos. Tik vienas kitas išsiverš iš apkaustyto sovietinio skafandro. Būčiau laimingas apsirikdamas. Aš abejoju, ar galiu atgimimo šaukliais pavadinti kas ketvirtą penktą docentą ar profesorių. Man regis, tokių dar mažiau. Reikli komisija manęs taip pat Lietuvos šaukliu neįvardytų. Manai, kad neapsirinka mano bičiulis, gerbiamas Instituto žmogus, docentas sakydamas: „Į naujos Lietuvos pedagoginį institutą aš pasiimčiau tik apie 20 proc. bendradarbių. Daugiau nerandu“.

## 10. «БОЛЬШЕ НЕ БУДУ», ARBA «PASIKARKITE»

Kai regi apgriuvusią aukštosios mokyklos panoramą,

straipsnelis, ir... nutyla. Viskas žūsta, kaip nieko nebūta. O originalių pasiūlymų būta ir mūsų Institute. Prieš keletą metų vyr. dėstytojas A. Gumuliauskas poselėjo idėją apie tautos kultūros istorijos ir gretimų disciplinų (Lietuvos pedagogikos istorijos, Lietuvos valstybės istorijos, kraštotyros...) specialistų subūrimą, net atitinkamos katedros įsteigimą. Ir ką jūs manote, ar daug atsirado šalininkų? Tik vienas kitas. Kur kas gausiau skeptikų. Idėja žuvo. Buvo minčių taip pat apie filosofijos, politinės ekonomijos bei kitų „garsiųjų“ mokslų reviziją. Ir kas iš to išėjo? Fasadą patepliojo, o „izmų“ katedros kaip buvo, taip ir liko. Studentai šaukte šaukia: „Kam mums referatai apie M. Gorbaciovo ir B. Jelcino rietenas, kam šie kursai apie Sovietų Sąjungos politiką ir egzaminai dar plius? Kiek laiko sugaistame, o profesiniam pasirengimui kartais trupiniai belieka!“ Bet karavanas eina, kaip ejęs... Žodžiu, konservatorių (gal tiksliau, savo statuso gelbėtojų) riekštas kietas. Ir tas, kuris mėgina jo kevalą sudaužyti, rizikuoja ne tik savo nervais... Bent dabar beveik visada iniciatorius pralaimės, mažai kas jį palaikys. Susidarys tokia nepakencijama atmosfera, kad kiekvienas oponentas laikys jį vos ne asmeniniu priešu. Kolegos bemažant tokį apšauks (dažniau už akių), mes nuvalkiotą, bet skaudžią fežę — ko jis plėšosi? Ko jis siekia? O pakaltinti visuomenės progų. Žiūrėk, šis „naršuošis“ ir studentus veina sėkio apkraunąs, juos varginąs ir kitus dalykus apvagiąs...

[Bus daugiau]

Defektologijos fakulteto darbuotojai nuoširdžiai užjaučia Lolitą **ADOMAITY-TĘ** dėl tėvelio mirties.

Pedagogikos fakulteto IV kurso 10 gr. studentės **Gitanos ŠTURMIENĖS**, Juozo, studentės liudijimą Nr. 87546 laikyti negaliojančiu.

Dailės fakulteto III kurso studentės **Ritos POCEVICIUTĖS**, Jonė, studentės liudijimą Nr. 88551 laikyti negaliojančiu.

# Sunkūs pedagoginės golgotos keliai

Doc. J. KAŠYS

tokių „kandidatų“, kurie, gavę diplomą, tartum prasmengę: nei jie ką nors kuria, nei pasirodo spaudoje, nemato jų nei mokytojai, nei kita visuomenės dalis, nedalyvauja jie ir mokslinėse konferencijose. Užsidaryti tarp keturių auditorijos sienų, nors tu ir sovietinį docento diplomą turi, — ne išmintis. Būtent tokie pirmieji ir pralaimės darbo biržoje. Tiesa, turime itin veiklių docentų, profesorų, poligotų, pripažintų moksle dėstytojų. Ne visi jie kandidatai. Visai nesvarbu. Bet kiek dar šalia popierinių... Liežuvis neapsiverstų pasakyti, kad jiems trūksta galvotumo. Prigimtis šiems žmonėms davė geras intelektualinio pradmenis. Tačiau pasirinkta ideologinė disertacijos tema, net specialybė, kurios dabar visai nebereikia, pražudė jų proto potencialus. Katastrofiška kai kurių „marksistų“, rusistų, buvusios politinės ekonomijos specialistų padėtis. Apskritai mes vi-

negali nemanyti, kad aukštąją mokyklą išgelbėti ir pritaikyti Lietuvos poreikiams gali tik radikali jos reforma nuo apačios iki viršaus. O pedagoginių institutų ypač. Kas ją darys, jei pasenusiai profesūrai esamoji Alma mater visai neblogo, o jaunimas — ir ne labai nori, o svarbiausia — negali. Komandiniuose postuose senimui ir dabar ne taip blogai. Kuo gali skustis katedrų vedėjai, kurie beveik už nieką neatsako? Bet kokia naujesnė idėja paprastai nerealizuojama. Eilinis dėstytojas neturi tam galimybių, o valdžios vyrai nėra linkę imtis jos įgyvendinti. Žiūrėk, nuskamba viena kita mintis, pasirodo

**PEDAGOGAS**

Redaktorius  
**A. MALAKAUSKAS**

MOSŲ ADRESAS:  
235419 Šiauliai,  
Vytauto 84,  
tel.: 3-47-31; 3-88-85.  
SL 575

Rinko ir spausdino „Titnago“ spaustuve, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiražas 1000 egz.  
Užsak. Nr. 892.